

κατόρθωμα

κατόρθωμα, το, ουσ. [<αρχ. κατόρθωμα <κατορθόω-ω], το κατόρθωμα. **1.** η επιτυχής έκβαση μιας ενέργειας ή η ολοκλήρωση μιας εργασίας που έχει ανατεθεί σε κάποιον, ιδίως όταν αυτή παρουσιάζει δυσκολίες: «ήταν κατόρθωμα που μπόρεσες και τέλειωσες αυτή τη δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: *τι μας καυχιέσαι και μας λες τα κατορθώματά σου, αφού βουίζει ο ντουνιάς με τα παθήματά σου*). **2.** πράξη ή ενέργεια ανάξια, που θεωρείται όμως από αυτόν που την κάνει ως σωστή ή ως σπουδαία: «μπράβο σου ρε, μου σφράγισες την επιταγή και νομίζεις πως έκανες κατόρθωμα!». **3.** στον πλ. **τα κατορθώματα**, (ειρωνικά) πράξεις αξιοκατάκριτες, οι αταξίες: «έλα τώρα να σου πω και τα κατορθώματα του γιου σου». (Λαϊκό τραγούδι: *κι εγώ που τόσο επίστευα στα λόγια τα δικά σου, γιατί αργά κατάλαβα τα κατορθώματά σου*). Συνών. *καμώματα* (3).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας